Sentencja

Przepisy prawa państwa członkowskiego wyłączające przy ustalaniu wymiaru podatku od spadków prawo do określonych korzyści podatkowych w odniesieniu do dziedziczenia udziałów w spółce kapitałowej z siedzibą w państwie trzecim, podczas gdy korzyści te przysługują w przypadku dziedziczenia udziałów w spółce z siedzibą w państwie członkowskim, dotyczą w przeważającej mierze wykonywania swobody prowadzenia działalności gospodarczej w rozumieniu art. 49 TFUE i następnych, jako że udział ten pozwala udziałowcy wywierać wpływ na decyzje i działalność spółki. Postanowienia te nie znajdują zastosowania w sytuacji związanej z udziałami w spółce z siedzibą w państwie trzecim.

([1]) Dz.U. C 113 z 9.4.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — postępowanie wszczęte przez A Oy

(Sprawa C-33/11) ([1])

(Szósta dyrektywa — Zwolnienia — Artykuł 15 pkt 6 — Zwolnienia dostaw statków powietrznych używanych przez towarzystwa lotnicze, wykorzystywanych odpłatnie w ruchu międzynarodowym (przedsiębiorstwa lotnicze zajmujące się głównie odpłatnym przewozem na trasach międzynarodowych) — Dostawa statków powietrznych na rzecz podmiotu gospodarczego, który udostępnia te statki na rzecz takiego przedsiębiorstwa — Pojęcie „odpłatny ruch międzynarodowy (odpłatny przewóz na trasach międzynarodowych)" — Loty czarterowe)

(2012/C 295/10)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

A Oy

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art. 15 pkt 6 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Zwolnienie niektórych czynności dotyczących statków powietrznych używanych przez przedsiębiorstwa lotnicze zajmujące się głównie odpłatnym przewozem na trasach międzynarodowych — Włączenie lub nie czynności przedsiębiorstw lotniczych zajmujących się głównie odpłatnym przewozem czarterowym na trasach międzynarodowych w celu zaspokojenia potrzeb przedsiębiorstw i osób prywatnych — Dostawa statków powietrznych podmiotowi gospodarczemu, który sam nie zajmuje się głównie odpłatnym przewozem na trasach międzynarodowych, lecz udostępnia statek powietrzny podmiotowi gospodarczemu zajmującemu się takim przewozem.

Sentencja

1) *Pojęcie „odpłatny ruch międzynarodowy [odpłatny przewóz na trasach międzynarodowych]" w rozumieniu art. 15 pkt 6 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 92/111/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r., powinno być interpretowane w ten sposób, że obejmuje ono również międzynarodowe loty czarterowe służące zaspokajaniu potrzeb przedsiębiorstw lub osób prywatnych.*

2) *Artykuł 15 pkt 6 dyrektywy 77/388, zmienionej dyrektywą 92/111, powinien być interpretowany w ten sposób, iż przewidziane w nim zwolnienie ma zastosowanie również do dostawy statku powietrznego na rzecz podmiotu, który sam nie jest „przedsiębiorstwem lotniczym zajmującym się głównie odpłatnym przewozem na trasach międzynarodowych" w rozumieniu tego przepisu, lecz nabywa ten statek powietrzny w celu jego wyłącznego wykorzystania przez takie przedsiębiorstwo.*

3) *Okoliczności wymienione przez sąd krajowy, to znaczy fakt, że nabywca statku powietrznego przerzuca następnie koszty związane z wykorzystaniem tego statku na osobę prywatną, która jest jego akcjonariuszem i która używa tego statku powietrznego zasadniczo do swoich własnych celów handlowych i prywatnych, a przedsiębiorstwo lotnicze ma również możliwość wykorzystania go do innych lotów, nie mogą zmienić odpowiedzi na pytanie drugie.*

([1]) Dz.U. C 89 z 19.3.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Finanzamt Frankfurt am Main V — Höchst przeciwko Deutsche Bank AG

(Sprawa C-44/11) ([1])

(Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 56 ust. 1 lit. e) — Artykuł 135 ust. 1 lit. f) i g) — Zwolnienie czynności z zakresu zarządzania majątkiem za pomocą papierów wartościowych (zarządzanie portfelem inwestycji))

(2012/C 295/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finanzamt Frankfurt am Main V — Höchst

Strona pozwana: Deutsche Bank AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 56 ust. 1 lit. e) i art. 135 ust. 1 lit. f) i g) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Zwolnienie operacji zarządu majątkiem w postaci papierów wartościowych dokonywanych na rzecz klientów indywidualnych

Sentencja

1) *Usługa zarządzania portfelem inwestycji, taka jak będąca przedmiotem sporu przed sądami krajowymi, a mianowicie taka, w ramach której podatnik w zamian za wynagrodzenie oraz wedle własnego uznania podejmuje decyzje w przedmiocie nabywania i zbywania papierów wartościowych oraz decyzje te realizuje poprzez nabywanie i zbywanie tych papierów wartościowych, składa się z dwóch elementów, które są tak ściśle ze sobą powiązane, że stanowią one obiektywnie jednolite świadczenie gospodarcze.*

2) *Artykuł 135 ust. 1 lit. f) lub g) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że zarządzanie portfelem inwestycji, takie jak będące przedmiotem sporu przed sądem krajowym, nie jest objęte zwolnieniem z podatku VAT przewidzianym w tym przepisie.*

3) *Artykuł 56 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że przepis ten obejmuje swym zakresem nie tylko usługi wymienione w art. 135 ust. 1 lit. a)–g) tej dyrektywy, ale także usługi zarządzania portfelem.*

([1]) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö przeciwko A Oy

(Sprawa C-48/11) ([1])

(Podatki bezpośrednie — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Porozumienie EOG — Artykuły 31 i 40 — Dyrektywa 2009/133/WE — Zakres stosowania — Wymiana akcji między spółką z siedzibą w państwie członkowskim a spółką z siedzibą w państwie trzecim będącym stroną porozumienia EOG — Odmowa przyznania korzyści podatkowej — Konwencja o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach podatkowych)

(2012/C 295/12)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Strona pozwana: A Oy

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Artykuły 31 i 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. (Dz.U. L 1, s. 3) — Wykładnia dyrektywy Rady 2009/133/WE z dnia 19 października 2009 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, podziałów przez wydzielenie, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów dotyczących spółek różnych państw członkowskich oraz przeniesienia statutowej siedziby SE lub SCE z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego (Dz.U. L 310, s. 34) — Zakres stosowania rzeczonej dyrektywy — Wymiana akcji między spółką z siedzibą w państwie członkowskim Unii Europejskiej a spółką z siedzibą w państwie trzecim będącym członkiem EOG (Norwegii) — Zrównanie tych czynności lub jego brak na płaszczyźnie podatkowej z wymianą akcji między spółkami krajowymi lub między spółkami z siedzibą w państwach członkowskich

Sentencja

Artykuł 31 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. sprzeciwia się przepisom państwa członkowskiego, które zrównują z opodatkowanym przeniesieniem akcji wymianę akcji między spółką z siedzibą na terytorium rzeczonego państwa członkowskiego a spółką z siedzibą na terytorium państwa trzeciego będącego stroną tego porozumienia, podczas gdy taka czynność byłaby neutralna na płaszczyźnie podatkowej, gdyby dotyczyła wyłącznie spółek krajowych lub mających siedzibę w innych państwach członkowskich, jeżeli między tym państwem członkowskim a tym państwem trzecim istnieje konwencja o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach podatkowych, która przewiduje wymianę informacji między organami krajowymi równie skuteczną jak przewidziana przez przepisy dyrektywy Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich oraz dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG, czego zbadanie należy do sądu krajowego.

([1]) Dz.U. C 103 z 2.4.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Niemcy) — Land Hessen przeciwko Florence Feyerbacher

(Sprawa C-62/11) ([1])

(Protokół w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i EBC — Artykuł 36 — Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich — Artykuły 13, 15, 23 — Porozumienie w sprawie siedziby EBC — Artykuł 15 — Możliwość stosowania do pracowników EBC przepisów niemieckiego prawa socjalnego przewidujących zasiłek rodzicielski)

(2012/C 295/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt